

Sygn. akt IV Ka 469/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jadwiga Żmudzka (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Noga

SR del. Halina Almert

Protokolant: prot. Anna Kapłon

przy udziale Joanny Kowalskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2013 roku, sprawy

skazanego M. F.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 22 lutego 2013r. sygn. akt II K 655/12

uznając apelację za oczywiście bezzasadną zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy i zwalnia skazanego od zwrotu należnych Skarbowi Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze

SSO Sławomir Noga SSO Jadwiga Żmudzka SSR del. Halina Almert

UZASADNIENIE

M. F.skazany został następującymi prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 31 stycznia 2002r. sygn. VI K 202/01 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 14 sierpnia 2001r. na karę grzywny 60 stawek dziennych po 10 zł, świadczenie pieniężne w kwocie 100 zł i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 31 marca 2005r. sygn. VI K 287/04 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk popełnione w okresie od stycznia 1999r. do marca 2003r. oraz od września 2003r. do marca 2004r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 209 § 1 kk popełnione w okresie od 10 maja 2001r. do 7 lipca 2004r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy orzeczeniu kary łącznej 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 4-letni okres próby i oddaniem pod dozór kuratora, przy czym karę pozbawienia wolności zarządził do wykonania postanowieniem z dnia 11 września 2007r. sygn. II Ko 613/07;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 30 października 2007r. sygn. VI K 448/07 za przestępstwo z art. 209 § 1 kk popełnione w okresie od marca 2007r. do czerwca 2007r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 19 września 2007r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, przy orzeczeniu kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności

z warunkowym zawieszeniem wykonania na 4-letni okres próby i oddaniem pod dozór kuratora, przy czym karę pozbawienia wolności zarządził do wykonania postanowieniem z dnia 14 maja 2009r. sygn. II Ko 411/09;

IV. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 października 2007r. sygn. IV K 212/07, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 lutego 2008r. sygn. IV 1 Ka 450/07, za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 21 lipca 2007r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 4-letni okres próby, świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Wadowicach z dnia 11 marca 2009r. sygn. VII K 16/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 29 listopada 2008r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 5-letni okres próby, oddanie pod dozór kuratora, świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat i podanie wyroku do publicznej wiadomości, przy czym karę pozbawienia wolności zarządził do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 11 lipca 2012r. sygn. II 1 Ko 597/12;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 19 marca 2012r. sygn. II K 646/11 za przestępstwo z art. art. 244 kk popełnione w dniu 22 lipca 2011r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 5 września 2012r. sygn. II K 274/12 za przestępstwo z art. art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 8 marca 2012r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 10 lat;

Sąd Rejonowy w Myślenicach wyrokiem łącznym z dnia 22 lutego 2013r. sygn. akt II K 655/12 orzekł w tym przedmiocie następująco:

1. na zasadzie art. 570 kpk oraz art. 85 kk i art. 86 § 1 kk biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności z osobna wymierzone wyrokami opisanymi w pkt VI sygn. II K 646/11 i pkt VII sygn. II K 274/12 orzeka wobec skazanego M. F. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na zasadzie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres kary dotychczas odbytej z wyroku opisanego w pkt VI sygn. II K 646/11 począwszy od dnia 17 maja 2012r.;
3. na zasadzie art. 576 § 1 kpk wyrok opisany w pkt VII w zakresie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych pozostawia do odrębnego wykonania;
4. na zasadzie art. 572 kpk umarza postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kar wymierzonych wyrokami opisanymi powyżej w pkt I, II, III, IV i V;
5. na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Przedmiotowy wyrok zaskarżony został w drodze osobistej apelacji przez skazanego, który zarzucił rażąco niewspółmierność kary poprzez wymierzenie, z zastosowaniem zasady częściowej absorpcji, kary łącznej pozbawienia wolności, podczas gdy z uwagi na występujący związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy przestępstwami w realnym zbiegu oraz osiągnięciu celów wychowawczych i zapobiegawczych w stosunku do skazanego, kara łączna powinna być wymierzona w oparciu o dyrektywę pełnej absorpcji.

W uzasadnieniu apelacji skarżący przedstawił stanowisko doktryny i orzecznictwa, które, jego zdaniem, uzasadnia połączenie wszystkich jego skazań, zarówno tych, które odbył, jak i tych, które dopiero będzie odbywał, w oparciu o zasadę pełnej absorpcji i wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, która umożliwi mu leczenie z powodu guza na głowie, a także zajęcie się schorowaną matką oraz dziećmi. Skazany wniósł o orzeczenie niższej kary pozbawienia wolności i zawieszenie reszty kary, umorzenie lub znacznie zmniejszenie

grzywny oraz wydanie jednego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na czas 3 lat po upuszczeniu zakładu karnego.

Sąd Odwoławczy rozważył, co następuje:

Wniesiona w niniejszej sprawie apelacja osobista skazanego okazała się być niezasadna i to w stopniu oczywistym.

Sąd Odwoławczy uzupełnił przewód sądowy dopuszczając, na zasadzie art. 452 § 2 kpk, dowody z dwóch pism Stowarzyszenia (...) w W. z dnia 5.02.2013r. i 26.09.2013r, poświadczenia z Zakładu Karnego w W. z dnia 21.09.2012r, zaświadczenia z Centrum (...) z dnia 11.05.2012r i trzech kserokopii pism ze spraw komorniczych sygn. KMP 33/07, KMP 4/13, KMP 20/13, wszystkie z daty 15.07.2013r. oraz ze zdjęcia na okoliczność potwierdzenia treści dokumentów wystawionych przez Stowarzyszenie.

Sąd Odwoławczy obdarzył powyższe dowody walorem pełnej wiarygodności albowiem wystawione zostały przez uprawnione podmioty, brak jest przesłanek do podważenia ich wiarygodności.

Sąd Odwoławczy uznał jednakże, iż wyżej powołane dowody nie mogą skutkować zmianą zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżącego.

Podnieść wypada, iż art. 85 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa, przy czym „wzajemne usytuowanie pod względem chronologicznym wyroków skazujących na poszczególne rodzaje kar, np. gdy orzekano za przypisane przestępstwa na przemian "bezwzględne" kary pozbawienia wolności i kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, pozostaje bez znaczenia dla ustalenia, czy i które z tych przestępstw pozostają w zbiegu realnym” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2009r. sygn. akt I KZP 12/09, OSNKW 2009/10/86).

Zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 r. I KZP 36/04). „Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej” /wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2008r. sygn. akt III KK 82/08, Prok.i Pr.-wkl. 2008/12/5/.

Kontrola instancyjna stwierdza, że Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, iż zachodzą przesłanki określone w art. 85 k.k. do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w zakresie skazań jednostkowych orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Myślenicach sygnatura II K 646/11 i II K 274/12. Kontrola odwoławcza toku procedowania, wyrokowania oraz treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku łącznego stwierdza bowiem, że Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia w zakresie dat popełnienia przestępstw, za które M. F. został prawomocnie skazany oraz dat wyroków skazujących za te przestępstwa, wskazując, iż pierwszym chronologicznie wyrokiem w tym zakresie był wyrok Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 19 marca 2012r. sygn. akt II K 646/11, na mocy którego M. F. skazany został za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 22 lipca 2011r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przed wydaniem tego wyroku skarżący dopuścił się w dniu 8 marca 2012r. przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 5 września 2012r. sygn. akt II K 274/12 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Orzeczona wobec skazanego w tym zakresie kara łączna pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 10 miesięcy - przy możliwości wymierzenia kary od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, spełnia wszelkie cele kary określone w art. 53 k.k., a to zapobiegawcze, wychowawcze i w zakresie prewencji generalnej i za surową uznana być nie może.

Zauważyć należy, iż kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem. Nie jest to sposób na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw. Wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. W orzecznictwie trafnie przyjmuje się, że popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie kary na zasadzie absorpcji prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Zatem całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 20 maja 2008r., sygn. akt II AKa 129/08, Biul. SAKa 2008/3/8).

Kontrola instancyjna stwierdza, iż przedmiotowe czyny popełnione zostały w stosunkowo dalekiej odległości czasowej, czyn z art. 244 k.k. miał miejsce w dniu 22 lipca 2011r., czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k. w dniu 8 marca 2012r. Przestępstwa te są przestępstwami podobnymi w rozumieniu art. 115 § 3 k.k., zachowanie zakwalifikowane z art. 178a § 4 kk godziło w bezpieczeństwo ruchu, skierowane było także przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, zaś przestępstwo z art. 244 k.k. skierowane było przeciwko wymiarowi sprawiedliwości.

Zachowanie skazanego w jednostce penitencjarnej jest poprawne, prezentuje postawę regulaminową, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, wziął udział w programie dla osób skazanych za przestępstwa z art. 178a § 1 kk, wobec popełnionych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek, jednakże wobec spożywania alkoholu nie jest krytyczny. Skazany, odbywając karę pozbawienia wolności podejmował zatrudnienie, opiekując się chorymi i niepełnosprawnymi osobami, jest dobrym i sumiennym pracownikiem, uzyskuje pozytywne opinie przełożonych, co jednoznacznie wynika z przedłożonych przez niego dokumentów. Powyższe samo w sobie nie może jednakże skutkować zmianą orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności. Jak trafnie wskazuje się w orzecznictwie, zachowanie skazanego w czasie odbywania kar badanych przy wymierzaniu kary łącznej, ma znaczenie dla wymiaru kary łącznej, ale okoliczności tej nie można nadawać decydującego znaczenia (zob. wyroki SA w Krakowie z dnia 22.11.2006r. sygn. II AKa 218/06 oraz z dnia 20.09.2012r. sygn. II AKa 168/12). Już w toku postępowania przed Sądem Rejonowym ujawnione zostały, w oparciu o opinie o skazanym i przedłożone dokumenty, okoliczności, iż skazany w zakładzie karnym zachowuje się poprawnie, podejmował zatrudnienie, opiekuje się osobami chorymi i niepełnosprawnymi, jest dobrym i sumiennym pracownikiem, uzyskuje pozytywne opinie przełożonych. Sąd Rejonowy, wydając zaskarżony wyrok, okoliczności te uwzględnił, co wynika z uzasadnienia przedmiotowego wyroku. Również trafnie wskazuje się w orzecznictwie, że stan zdrowia skazanego nie jest okolicznością decydującą odnośnie wymiary kary łącznej (zob. postanowienie SN z dnia 20.03.2013r. sygn. III KK 397/12). Stan zdrowia skazanego M. F. nie jest zły, z przedłożonego dokumentu – badanie TK (k. 112) wynika, że do jego kości czołowej przylega guz tłuszczowy, wykryto także patologie, gdy idzie o zatoki przynosowe, co wszakże nie stanowi przeszkody do odbywania przez niego kary, ani nawet wykonywania przezeń pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności. Skazany w każdej chwili może korzystać z pomocy medycznej w warunkach jednostki penitencjarnej. Chęć powrotu do rodziny, objęcia opieki nad schorowaną matką oraz dziećmi nie stanowi podstawy do złagodzenia kary łącznej, tak jak i to, że na skazanym ciąży znaczne zobowiązania alimentacyjne (dochodzone egzekucyjnie zaległości przekraczają kwotę 178.000 zł, k. 113-115). Pamiętać bowiem trzeba, iż M. F. był w sumie siedmiokrotnie karany. Względy prewencji indywidualnej i generalnej przemawiają zatem przeciwko zastosowaniu wobec niego zasady pełnej absorpcji.

Porównując daty wydania kolejnych wyroków i daty popełnienia czynów branych pod uwagę przy ocenie istnienia podstaw do orzeczenia kary łącznej, trafnie Sąd meriti ustalił, iż istnieją warunki temporalne w zakresie wyroków Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 448/07 i Sądu Rejonowego w Wieliczce sygn. akt IV K 212/07.

Zauważyć tutaj należy, iż pierwszym chronologicznie wyrokiem w tym zakresie był wyrok Sądu Rejonowego w Myślenicach z dnia 30 października 2007r. sygn. akt VI K 448/07, na mocy którego M. F. skazany został za

przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od marca 2007r. do czerwca 2007r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 19 września 2007r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, nadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. W miejsce powyższych jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczono wobec skazanego karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, którą to karę postanowieniem z dnia 14 maja 2009r. sygn. akt II Ko 411/09 zarządzo do wykonania. Przed wydaniem przedmiotowego wyroku, a więc w dniu 21 lipca 2007r. M. F. dopuścił się przestępstwa z 178a § 1 k.k., za które skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 24 października 2007r. sygn. akt IV K 212/07 częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 lutego 2008r. sygn. akt IV 1 Ka 450/07 na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynosząc 4 lata, nadto orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Jak to trafnie zauważył Sąd Rejonowy, w zakresie wyżej wskazanych kar pozbawienia wolności nie ma możliwości orzeczenia względem skazanego kary pozbawienia wolności albowiem orzeczone tymi wyrokami kary to z jednej strony kara bezwzględna pozbawienia wolności, z drugiej zaś kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby, który nota bene już upłynął (okres próby w sprawie IV K 212/07 Sądu Rejonowego w Wieliczce upłynął z dniem 19.08.2012r.), niemniej jednak skazanie to nie uległo zatarciu albowiem, jak wynika z akt sprawy, nie został jeszcze wykonany orzeczony wobec skazanego środek karny (art. 76 § 2 k.k.).

M. F. oba te występki popełnił przed datą nowelizacji kodeksu karnego - ustawą z dnia 5 listopada 2009 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 206, poz. 1598), która weszła w życie z dniem 8 czerwca 2010r.

Do tego czasu w orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane było stanowisko, że "orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej, w przypadku wymierzenia poszczególnymi wyrokami kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar bezwzględnych, mogło nastąpić jedynie wówczas, gdy ta nowa kara łączna orzekana była z warunkowym zawieszeniem jej wykonania" (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2001 r. I KZP 2/01, OSNKW 2001, z. 5-6, poz. 41 oraz dalsze konsekwentne stanowisko prezentowane w licznych orzeczeniach SN (m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 stycznia 2003 r., KK 403/02, OSNKW 2003, poz. 23, z dnia 5 października 2004 r., V KK 224/04, OSNKW 2004, z. 10, poz. 98, z dnia 14 kwietnia 2005 r., III KK 54/05, OSNKW 2005, poz. 778, z dnia 19 października 2006 r." V KK 191/06, OSNKW 2006, poz. 1989, z dnia 14 marca 2007 r." II KK 6/07, OSNKW 2007, poz. 609, z dnia 9 czerwca 2008 r., III KK 124/08, OSNKW 2008, poz. 1227, z dnia 26 marca 2009 r." IV KK 69/09, OSNKW 2009, poz. 841, z dnia 5 sierpnia 2010 r., III KK 67/10, OSNKW 2010, poz. 1537, z dnia 20 października 2010 r., IV KK 297/10, OSNKW 2010, poz. 2005, z dnia 8 lutego 2011 r., III KK 412/10 niepubl.).

Niewystąpienie przesłanek z art. 69 k.k., prowadziło zatem do uznania, że brak jest warunków do wydania wyroku łącznego (por. wyrok SN z dnia 13 kwietnia 2011 r., IV KK 39/11).

Kontrola instancyjna stwierdza, że w zakresie powyższych czynów jednostkowych Sąd mógłby wymierzyć karę łączną, która oscyłowałaby w przedziale od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Połączenie powyższych kar byłoby dla skazanego niekorzystne min. z uwagi na fakt, iż z powodu upływu okresu próby oraz dalszych 6 miesięcy kara pozbawienia wolności orzeczona wobec skazanego w sprawie sygn. akt IV K 212/07 Sądu Rejonowego w Wieliczce nie zostanie nigdy zarządzo do wykonania (art. 75 § 4 k.k.), a zatem skazany nie będzie jej nigdy wykonywał efektywnie. Skazany nie może liczyć w tym zakresie na orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności w oparciu o zasadę pełnej absorpcji tj. kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. Argumentacja Sądu Odwoławczego przeciwko zastosowaniu tej zasady w odniesieniu do skazanego M. F. przedstawiona została powyżej. Każda inna kara łączna pozbawienia wolności orzeczona w wymiarze przekraczającym 1 rok pozbawienia wolności byłaby dla skazanego ewidentnie niekorzystna. Co więcej przeciwko połączeniu tych jednostkowych skazań w oparciu o zasadę pełnej absorpcji oraz wymierzeniu wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przemawia brak przesłanek z art. 69 k.k. Mając

bowiem na uwadze dotychczasową wielokrotną karalność skazanego, jego postawę, właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia tj. powtarzalność zachowań naruszających wymagane normy prawne, skłonność do alkoholu, bagatelizowanie poprzednich orzeczeń sądowych, czego przejawem było popełnianie kolejnych przestępstw, uznać należy, iż w odniesieniu do skazanego M. F. nie istnieją przesłanki z art. 69 kk umożliwiające orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, gdyż nie byłoby to wystarczające dla osiągnięcia względem niego celów kary.

Trafnie, zdaniem instancji odwoławczej, Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym skazań w sprawach Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 202/01 i VI K 287/04 oraz Sądu Rejonowego w Wadowicach sygn. akt VII K 16/09. Przedmiotowe skazania nie stanowiły bowiem zbiegów realnych z pozostałymi skazaniami M. F.. W szczególności wskazać należy, iż wszystkie czyny, za które M. F. skazany został prawomocnymi wyrokami popełnione zostały po tym, jak w dniu 31 stycznia 2002r. zapadł wobec niego pierwszy wyrok w sprawie Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 202/01 (i tak, czyn z art. 207 § 1 k.k., za który M. F. skazany został w sprawie Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 287/04 popełniony został w okresie od stycznia 1999r. do marca 2003, od września 2003r. do marca 2004r., zaś czyn z art. 209 § 1 k.k w okresie od dnia 10 maja 2001r. do czerwca 2001r., od września 2001r. do czerwca 2002r. i od lutego 2003r. do 7 lipca 2004r. – nie jak wskazał Sąd Rejonowy od 10 maja 2001r. do 7 lipca 2004r., czyn z art. 209 § 1 k.k., za którym M. F. skazany został w sprawie Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 448/07 popełniony został od marca 2007r. do czerwca 2007r, zaś czyn z art. 178a § 1 k.k. w dniu 19 września 2007r., występki z art. 178a § 1 k.k., za którym M. F. skazany został w sprawie Sądu Rejonowego w Wieliczce sygn. akt IV K 212/07 popełniony został w dniu 21 lipca 2007r, występki z art. 178a § 1 k.k. i z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który skazany został w sprawie Sądu Rejonowego w Wadowicach sygn. akt VII K 16/09 popełniony został w dniu 29 listopada 2008r, występki z art. 244 k.k., za który M. F. skazany został w sprawie Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt II K 646/11 popełniony został w dniu 22 lipca 2011r., zaś czyn z art. z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który skazany został w sprawie sygn. akt II K 274/12 Sądu Rejonowego w Myślenicach popełniony został w dniu 8 marca 2012r.).

Również skazanie w sprawie Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 287/04 nie tworzy realnego zbiegu z żadnym z pozostałych skazań M. F.. Zauważyć bowiem trzeba, iż wyrok w tej sprawie wydany został w dniu 31 marca 2005r., a zatem przed tym, jak M. F. dopuścił się inkryminowanych zachowań, za które skazany został w sprawach Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt VI K 448/07, II K 646/11, II K 274/12, Sądu Rejonowego w Wieliczce IV K 212/07, oraz Sądu Rejonowego w Wadowicach sygn. akt VII K 16/09, co powyżej wskazano.

Podobnie skazanie w sprawie Sądu Rejonowego w Wadowicach sygn. akt VII K 16/09 nie tworzy realnego zbiegu ze skazaniami objętymi wyrokami Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt II K 646/11 i II K 274/12, albowiem czyny objęte tymi skazaniami popełnione zostały po tym, jak w sprawie VII K 16/09 Sądu Rejonowego w Wadowicach w dniu 11 marca 2009r. zapadł wyrok skazujący (występki z art. 244 k.k., za który M. F. skazany został w sprawie Sądu Rejonowego w Myślenicach sygn. akt II K 646/11 popełniony został w dniu 22 lipca 2011r., zaś czyn z art. z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który skazany został w sprawie sygn. akt II K 274/12 Sądu Rejonowego w Myślenicach popełniony został w dniu 8 marca 2012r.).

Reasumując wskazać trzeba, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się uchybień skutkujących wadliwością wyroku. Orzekł o karze łącznej pozbawienia wolności w granicach określonych przepisem art. 86 k.k., słusznie stosując zasadę asperacji. Orzeczona kara łączna w żadnym razie nie nosi cech rażącej surowości, a jak wykazano powyżej, brak jest jakichkolwiek podstaw do wymierzenia kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. O ile na wymiar kary łącznej nie ma już wpływu stopień zawinienia ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw, o tyle popełnienie wielu przestępstw, za które orzeczono kary podlegające obecnie łączeniu ma duże znaczenie przy wymiarze kary łącznej.

Okoliczności związane z przedłożonymi przez skazanego dokumentami obrazującymi niesioną przez niego pomoc osobom chorym i niepełnosprawnym, wykonywaniem nieodpłatnie pracy, mogą mieć wpływ w przyszłości na ewentualne udzielenie skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary.

Brak jest zatem podstaw, aby uwzględnić apelację skazanego i zaskarżony wyrok zmienić zgodnie z wnioskiem tam zawartym.

Nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku, o co wnioskował autor apelacji, Sąd Odwoławczy, na zasadzie art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, uznając apelację za oczywiście bezzasadną, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i zwolnił skazanego, z uwagi na jego trudną sytuację materialną, od zwrotu należnych Skarbowi Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze

SSO Sławomir Noga SSO Jadwiga Żmudzka SSR del. Halina Almert